

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

<https://ngmtamil.in/>

DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts04052026>

Article Type: Original Research Article

The Diversity of Tamil Didactic Literature and Life Values: A Historical and Sociological Study

Dr. T. Sellammal*,

Assistant Professor Department of Tamil, Sona College of Arts And Science, Salem-636005.(Affiliated to Periyar University), Tamilnadu India.

*Correspondence: sellammalraj51@gmail.com, Tel: +919655967392

Received: 22-01-2026; Revised: 24-01-2026; Accepted: 27-01-2026; Published: 01-02-2026

Abstract: The dawn of life on Earth began with the emergence of the first living organisms, yet it is modern man—positioned at the biological pinnacle—who has sought to analytically decode the essence of existence. This scrutiny led to the categorization of life into three fundamental pillars: Aram (Virtue), Porul (Wealth), and Inbam (Pleasure). Central to this philosophy is the primacy of Aram, reflecting the belief that the true attainment of material well-being and emotional joy is only possible when built upon a foundation of righteousness. Within the Pathinen Kilkanakku, the eighteen didactic masterpieces of the post-Sangam era, eleven specific works serve as profound treatises on moral conduct: the Thirukkural, Naladiyar, Nanmanikkadigai, Inna Narpathu, Iniyavai Narpathu, Thirikadugam, Elathi, Mudumozhikkanchi, Acharakkovai, Pazhamozhi, and Sirupanchamoolam. By drawing upon this rich literary heritage, we can explore the timeless ethical principles that remain essential for navigating a meaningful and principled life.

Keywords: Aram (Virtue/Ethics), Porul (Wealth/Materiality), Inbam (Love/Pleasure), Pathinenkeelkanakku, Post-Sangam Period, Tirukkural, Impermanence, Domestic Life, Truthfulness, Lifestyle Values.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

தமிழ் அற இலக்கியங்களின் பன்முகத்தன்மை மற்றும் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்: ஒரு வரலாற்று ரீதியான மற்றும் சமூகவியல் ஆய்வு

*முனைவர் த. செல்லம்மாள், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, சோனா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம் – 636005, (பெரியார் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது), தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்கம் மருவிய காலம் என்பது அறத்தின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் வீரத்தையும் காதலையும் (அகம் மற்றும் புறம்) முன்னிலைப்படுத்திய நிலையில், அதற்குப் பிந்தைய காலமான சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மனித வாழ்வின் அடிப்படையான 'அறம்' என்பதைப் பிரதானமாகக் கொண்டன. கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான இந்தக் காலகட்டத்தில், சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்களின் தாக்கத்தால் 'நிலையாமை', 'துறவறம்', 'கொல்லாமை' போன்ற விழுமியங்கள் இலக்கியங்களில் ஊடுருவினாலும், அவை உலகளாவிய மானுடப் பண்புகளைப் போற்றுவதில் ஒருமுகப்பட்டன. இக்கட்டுரை, திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னா நாற்பது போன்ற பதினொன்று அறநூல்களை மையமாகக் கொண்டு, அவை போதிக்கும் தனிமனித ஒழுக்கம், குடும்ப நெறிகள், சமூகக் கடமைகள் மற்றும் அரசியல் நீதி ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது. மேலும், இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட மொழி மாற்றங்கள், வடமொழிச் சொற்கலப்பு மற்றும் சங்க காலச் சபைகளில் நிலவிய நீதி பரிபாலன முறைகள் குறித்தும் ஆய்வு செய்கிறது. இக்கட்டுரையின் நோக்கம், பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம் அறத்தின் வழியாக எவ்வாறு ஒரு மேன்மையான வாழ்வியலை வடிவமைத்தது என்பதைத் தற்காலச் சமூகத்திற்கு உணர்த்துவதாகும்.¹

முக்கியச் சொற்கள் (Keywords)

அறம், பொருள், இன்பம், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, சங்கம் மருவிய காலம், திருக்குறள், நிலையாமை, இல்லறம், வாய்மை, வாழ்வியல் விழுமியங்கள்.¹

1. முன்னுரை

உலகில் உயிரினம் தோன்றிய நாள் தொடரே வாழ்வியலும் தொடங்கிவிட்டது. உயிரினத்தின் உச்சியில் வாழும் இன்றைய மனிதன் அந்த வாழ்வியலை பகுத்துப் பகுத்துப் பார்த்து அதை அறம், பொருள், இன்பம் என மூன்றாகப் பிரித்தான். அதிலும் அறத்துக்கு முதலிடம் கொடுத்து, அதன் வழியே தான் பொருளும் இன்பமும் பெற இயலும் எனக் கண்டான்.¹ தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் 'அறம்' என்பது வெறும் கடமையாகக் கருதப்படாமல், வாழ்வின் ஆதார சுருதியாகப் போற்றப்பட்டது. சங்க கால இலக்கியங்கள்

அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் கொண்டாடிய நிலையில், சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள் வாழ்வின் விழுமியங்களைச் சீர்படுத்தும் நோக்கில் அறத்தை முன்னிறுத்தின.²

பண்டைய தமிழறிஞர்கள் வாழ்வின் ஒழுக்கங்கள் மற்றும் அறநெறிகள் குறித்து மிகுந்த அறிவுடனும், தன்னுரிமையுடனும் சிந்தித்தனர். அவை மனித சமூகத்தின் வாழ்க்கைக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டன. அவர்கள் மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களையும் உலகப் பொருட்களையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து வகைப்படுத்தினர்.⁴ தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல நூல்கள் தமிழில் இருந்தன. தொல்காப்பியம் அவற்றை 'முதுமொழி', 'வாயுறை வாழ்த்து' மற்றும் 'செவியறிவுறு' என வகைப்படுத்துகிறது.⁴

சங்க மருவிய கால நூல்களான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, திரிகடுகம், ஏலாதி, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம் ஆகிய பதினொன்று நூல்கள் அற ஒழுக்கம் பற்றிய நீதி நூல்களாகும்.¹ இவ்விலக்கியங்கள் மனிதன் தன் வாழ்வைத் தீய வழிகளிலிருந்து தடுத்து, ஒரு செம்மையான சமூகத்தை உருவாக்க வழிகாட்டுகின்றன.

2. வரலாற்றுப் பின்னணியும் சமூக மாற்றத்தின் தேவையுமும்

சங்க காலத்திற்கும் சங்கம் மருவிய காலத்திற்கும் இடையில் ஒரு பெரிய சமூக மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. கால வரிசையில் சங்க இலக்கியங்களுக்கு அடுத்ததாக அடையாளப்படுத்தப்படும் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பாடுபொருள், வடிவம், உணர்த்துமுறை, உத்தி எனப் பல நிலைகளிலும் சங்க இலக்கியங்களில் இருந்து மாறுபடுகின்றன.⁶ இந்த மாற்றங்கள் தன்னிச்சையாக உருவானவை அல்ல; மாறாகப் பெரிய அளவிலான சமூக மாற்றம் அதிகார மாற்றத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டவை.⁶

2.1 களப்பிரர் காலமும் அறநெறியின் எழுச்சியும்

கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்தைய காலம் தமிழக வரலாற்றில் 'களப்பிரர் காலம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. வடக்கிலிருந்து வந்த களப்பிரர்களின் ஆட்சியின் போது, சங்க காலத் தமிழ் மன்னர்களின் செல்வாக்கு சரிந்ததோடு, போர் மற்றும் காதல் சார்ந்த இலக்கிய மரபுகளும் மாற்றமடைந்தன.⁵ இக்காலகட்டத்தில் சமணம் மற்றும் பௌத்தம் போன்ற அறம் சார்ந்த மதங்கள் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றன. போர்ச் சூழல்களால் ஏற்பட்ட மனித இழப்புகளும் சமூகச் சீர்குலைவுகளும் மக்களை அமைதியைத் தேடிச் செல்லத் தூண்டின. இத்தகையச் சூழலில் தான், மனித வாழ்விற்குத் தேவையான நிலையான நீதிகளை வழங்கும் நோக்கில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் உருவாயின.⁵

காலகட்டம்	இலக்கியப் போக்கு	முதன்மை விழுமியம்	சமூக நிலை

சங்க காலம்	மேற்கணக்கு (எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு)	அகம், புறம் (காதல், வீரம்)	நிலப்பிரபுத்துவ மற்றும் வீரயுகச் சமூகம்
சங்கம் மருவிய காலம்	கீழ்க்கணக்கு (நீதி நூல்கள்)	அறம் (தர்மம், ஒழுக்கம்)	நிலையற்ற அரசியல், அறத்தின் தேவை

2.2 மதச்சார்பற்ற நிலையிலிருந்து மதத் தாக்கம் நோக்கிய நகர்வு

சங்க இலக்கியங்களில் சமயச் சார்பு என்பது மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. ஆனால் சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள், குறிப்பாகக் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலை ஆகியவற்றில் சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்களின் தாக்கம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது.⁸ இருப்பினும், திருக்குறள் போன்ற அறநூல்கள் மதங்களைக் கடந்த பொதுவான வாழ்வியல் நெறிகளைப் போதித்தன. மணிமேகலையின் ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார் ஒரு பௌத்த துறவி என்பதால், அதில் சமயச் சொற்கலப்பு அதிகமாக இருந்தது.⁸

3. அறச் சபையும் பண்டைய நீதி பரிபாலன முறையும்

அறம் காத்துக் குற்றம் கடிவதில் வேத காலத்தைப் போலவே சங்க காலத்திலும் சங்கம் மருவிய காலத்திலும் சபை இருந்தது. இச்சபை வகித்த பாத்திரம் மிகப் பெரியது. தரும நூல் முறைப்படி நீதி வழங்கியதால், அதனை 'அறம் கூறும் அவையம்' என்று அழைத்தனர். அவையத்தார் தன்னலம் சிறிதும் கருதாது, நடுநிலை நின்று தீர்ப்பு வழங்கினர்.¹

குற்றத்தை மறைக்கும் விருப்போ, குணத்தை மறைக்கும் வெறுப்போ, வாதி, எதிர்வாதி மற்றும் சாட்சிகளிடம் கொள்ளாது, உண்மையை உள்ளவாறு அறிய முயல்வதே இச்சபையின் நோக்கமாக இருந்தது. இவர்களின் நடுநிலைமையைத் தராசுக்கு (ஞெமன் கோல்) ஒப்பிட்டு மதுரைக்காஞ்சியில் மாங்குடி மருதனார் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்:

"அச்சமும் அவலமும் ஆர்வமும் நீக்கிச் செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து ஞெமன் கோல் அன்ன செம்மைத்தாகிச் சிறந்த கொள்கை அறங்கூறு அவையமும்" ¹

இதேபோல் சோழர்களின் உறந்தை அவையத்தில் அறம் நிலைபெற்று இருந்ததைப் புறநானூற்றில் நப்பசலையார் பின்வருமாறு சிறப்பிக்கிறார்:

" மறங்கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து அறம் நின்று நிலையிற்று" ¹

இந்த அவையங்கள் வெறும் தண்டனை வழங்கும் இடங்களாக மட்டும் அல்லாமல், சமூகத்தின் அறநெறிகளைக் காக்கும் காவல் அரண்களாகவும் திகழ்ந்தன.

4. திருக்குறள்: வாழ்வியலின் உலகளாவிய சாசனம்

அற நூல்களில் எல்லாம் உலகப் புகழ்வாய்ந்த ஒப்பற்ற நூலாகத் திகழ்வது திருக்குறளே ஆகும். இந்நூலைப் போற்றாத புலவரும் இல்லை; நூற் கருத்துக்களை கையாளாத நூலும் இல்லை; அவ்வாறே திருக்குறளைப் புகழாத மேனாட்டு அறிஞரும் இல்லை; மொழிபெயர்க்காத உயர்ந்த மொழியும் இல்லை. இச்சிறப்பின் காரணத்தாலேயே இது "உலகப் பொதுமறை" எனப் போற்றப்படுகிறது.¹

4.1 அறத்தின் சிறப்பும் மாசில்லாத மனமும்

வள்ளுவர் அறத்தைத்தான் உயிருக்கு ஆக்கம் தருவதாகக் கண்டார். அதுவே சிறப்பையும், செல்வத்தையும் ஒருங்கே ஈன வல்லது என்பதை அவர் உணர்த்தினார். ஒருவன் செய்ய வேண்டிய மிகச் சிறந்த அறம் எதுவெனில், அவனது மனத்தைத் தூய்மையாக வைத்திருப்பதே ஆகும்.¹ அறத்தைச் செய்வதை நாளையும் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தள்ளிப்போடாமல், வலிமை உள்ள போதே செய்ய வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்துகிறார்.

அறம் என்பது வெறும் சடங்குகளைப் பின்பற்றுவது அல்ல; அது ஒரு மனிதனின் நடத்தையில் வெளிப்பட வேண்டும். அறத்தால் வருவதே உண்மையான இன்பம் என்றும், மற்றவை எல்லாம் இன்பம் அல்ல என்றும் அவர் ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார்.¹

4.2 வாய்மையே அறத்தின் தாயகம்

திருக்குறள் வாய்மையை (உண்மையைப் பேசுதலை) மிக உயர்ந்த அறமாகக் கருதுகிறது. ஒருவன் தன் உள்ளம் அறியப் பொய் சொல்லாது வாழ்ந்தால், அவன் வேறு எந்த அறத்தையும் செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை.¹ உண்மையைக் காட்டிலும் உயர்ந்த அறம் வேறொன்றும் இல்லை என்பதை வள்ளுவர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

"பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று" ¹

ஒருவன் தான் அறிந்த உண்மையை மறைத்துப் பொய் சொன்னால், அவனது மனசாட்சியே அவனைத் தீயாகச் சுடும். இதனை,

"தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்" ¹

என்ற குறள் விளக்குகிறது. வாய்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் அரிச்சந்திரனின் கதையை இக்கருத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கலாம். தன் வாய்மையிலிருந்து நீங்காத அரிச்சந்திரன் அடைந்த துன்பங்கள் பலவாயினும், இறுதியில் அவன் உண்மையாலேயே வெற்றி பெற்றான். இதையே வள்ளுவர்,

"உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்" ¹

என்று கூறுகிறார். அதாவது, உள்ளத்தில் பொய் இல்லாமல் வாழ்பவன் உலக மக்களின் இதயங்களில் நீக்கமற நிறைந்திருப்பான்.

4.3 இல்லறம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புகள்

திருக்குறள் இல்லற வாழ்க்கையை அறத்தின் மையப் புள்ளியாகக் கொள்கிறது. இல்லறத்தார் கடமை என்பது அன்பால் பிணைக்கப்பட்டு, விருந்தோம்பல் மற்றும் சமூகக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதாகும்.³ ஒருவன் தன் வருமானத்தைப் பகிர்ந்துண்டு, பிறருக்கு உதவி செய்து வாழ்வதே சிறந்த இல்வாழ்க்கை ஆகும்.

"இருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" ¹⁰

வள்ளுவர் விருந்தோம்பலை ஒரு புனிதமான கடமையாகக் கருதினார். அமிர்தமே ஆனாலும் விருந்தினர் வெளியே இருக்கும்போது தான் மட்டும் உண்பது அறமாகாது.¹⁰

5. நாலடியார்: சமணத் தத்துவமும் நிலையாமையும்

திருக்குறளுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படும் நீதி நூல் நாலடியார் ஆகும். இந்நூல் சமண முனிவர்களால் பாடப்பட்டது.¹ "பழகு தமிழ் சொல்லருமை நாலிரண்டில்" என்றும் "ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி" என்றும் போற்றப்படும் பழமொழிகள், திருக்குறளுக்கு இணையாக நாலடியார் பெற்றிருக்கும் இடத்தைச் சுட்டுகின்றன.¹

5.1 நிலையாமைத் தத்துவம்

நாலடியாரின் அடிப்படைத் தத்துவம் 'நிலையாமை' (Impermanence) ஆகும். செல்வம், இளமை, உடல் ஆகிய மூன்றும் நீர்மேல் குமிழி போல அழியக்கூடியவை. எனவே, இவை இருக்கும்போதே ஒருவன் நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று சமண முனிவர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.⁷

"நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும் அல்லது செய்தல் ஓம்புமின் அதுதான் எல்லாரும் உவப்பது அன்றியும் நல்லாற்றுப் படுவ நெறியுமா ரதுவே" ¹

ஒருவனால் நன்மை செய்ய முடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, பிறருக்குத் தீமை செய்யாமல் இருப்பதே பெரிய அறமாகும். இதுவே சான்றோர்கள் விரும்பும் நெறியாகும்.¹

5.2 துறவறம் மற்றும் கல்வி

நாலடியார் இல்லறத்தைக் காட்டிலும் துறவறத்தையே மிக உயரிய அறமாகப் போற்றுகிறது. இது சமண சமயத்தின் தாக்கமாகும். இருப்பினும், கல்வியின் சிறப்பை இது மிக உயர்வாகப் பேசுகிறது. ஒருவனுக்குக் கல்வியே நிலையான செல்வம் என்றும், மற்ற செல்வங்கள் அனைத்தும் அழிந்துவிடும் என்றும் இந்நூல் கற்பிக்கிறது.³

6. நான்மணிக்கடிகை: வாழ்வின் நான்கு மணிகள்

விளம்பி நாகனார் என்ற வைணவப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல், ஒவ்வொரு பாடலிலும் நான்கு அறக்கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. நான்கு மணிகள் பதிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தைப் (கடிகை) போன்றது என்பதால் 'நான்மணிக்கடிகை' என்று பெயர் பெற்றது.¹

6.1 நன்மக்களின் பிறப்பு

ஒருவன் எந்தக் குடியில் பிறந்தாலும், அவன் செய்யும் நற்செயல்களாலேயே மதிக்கப்படுவான். கள்ளிச் செடியில் அகில் பிறப்பது போலவும், மானின் வயிற்றில் கஸ்தூரி பிறப்பது போலவும், எக்குடியிலும் நன்மக்கள் பிறக்கலாம் என்று நாகனார் கூறுகிறார்:

"கள்ளி வயிற்றில் அகில் பிறக்கும் மான் வயிற்றில் ஒள்ளரிதாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள் பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும் அறிவார் யார் நல்லான் பிறக்கும் குடி" ¹

6.2 வெகுளியைத் தவிர்த்தல்

வெற்றி பெற விரும்பும் ஒருவன் தனது கோபத்தை (வெகுளி) அடக்க வேண்டும். கோபமுள்ளவன் பிறரை நிதானமின்றிப் பேசுவான், அதன் விளைவாகப் பல பகைவர்களைத் தேடிக்கொள்வான்.¹

"இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுத இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசை நடுக - தன்னொடு செல்வது வேண்டின் அறம் செய்க வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்" ¹

துன்பத்தை விரும்பாதவன் பிறரிடம் யாசிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்; புகழை விரும்பும் மன்னன் நீதியை நிலைநாட்ட வேண்டும்; மறுமைக்குத் துணையாக வர வேண்டுமானால் அறத்தைச் செய்ய வேண்டும்; எதனையும் வெல்ல வேண்டுமானால் சினத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதே இப்பாடலின் சாரமாகும்.

7. இன்னா நாற்பது: துன்பம் தரும் செயல்களின் தொகுப்பு

இந்நூலின் ஆசிரியர் கபிலர். இன்பம் தராத, துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய 164 செயல்களை இந்நூல் பட்டியலிடுகிறது.¹

7.1 சமூக மற்றும் தனிமனித இன்னாக்கள்

- அன்பில்லாத மனைவியின் அழகு துன்பம் தரும்.
- அறிவற்ற பிள்ளைகளைப் பெறுதல் துன்பம்.
- உதவும் எண்ணம் இல்லாத கருமியிடம் இருக்கும் செல்வம் துன்பம்.¹

வறுமையில் இருக்கும் ஒருவன் வள்ளலாகத் தன்னைத் காட்டிக்கொள்வது அவனுக்குத் துன்பத்தையே தரும். பிறருக்கு உதவாமல் ஒருவன் சேர்த்து வைத்திருக்கும் செல்வம், ஊருக்கு நடுவே இருக்கும் நச்சுமரம் (எட்டி மரம்) பழுத்திருப்பதற்குச் சமம் என்று கபிலர் கூறுகிறார்:

" நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள் நச்சுமரம் பழுத் தற்று" ¹

இதேபோல், கற்றறிந்தவர்களின் நட்பை இழப்பது ஒருவனுக்குப் பெரிய துன்பமாகும்.¹²

8. இனியவை நாற்பது: மகிழ்ச்சி தரும் நெறிகள்

பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றிய இந்நூல், வாழ்விற்கு நன்மை பயக்கும் 'இனிய' செயல்களைப் பாடுகிறது. இது இன்னா நாற்பதுக்கு நேர் எதிரான அணுகுமுறையைக் கொண்டது.¹²

வகைப்பாடு	இன்னா நாற்பது	இனியவை நாற்பது
ஆசிரியர்	கபிலர்	பூதஞ்சேந்தனார்
மையக் கருத்து	தவிர்க்க வேண்டியவை (Proscriptive)	பின்பற்ற வேண்டியவை (Prescriptive)
கல்வியின் பார்வை	கல்லாதவர் அவையில் பேசுவது துன்பம்	பிச்சை எடுத்தாவது கல்வி கற்பது இனிது
சமூக அறம்	ஈயாதவன் செல்வம் நச்சுமரம்	தன்னால் இயன்றதை பிறருக்குக் கொடுத்தல் இனிது

இந்நூல், "குழவி தளர்நடை காண்டல் இனிது" (குழந்தையின் தளர்நடையைக் காண்பது மகிழ்ச்சி) போன்ற மென்மையான உணர்வுகளையும், "மானம் அழிந்தபின் வாழாமை இனிது" போன்ற வீர உணர்வுகளையும் ஒருசேரக் கூறுகிறது.¹²

9. மருத்துவ அற இலக்கியங்கள்: அகப் பிணி தீர்க்கும் மருந்துகள்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சில, மனிதனின் உடல் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்துகளின் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன. உடலுக்கு மருந்துகள் எவ்வாறு நன்மை செய்கின்றனவோ, அவ்வாறே இப்பால்கள் கூறும் கருத்துக்கள் மனதின் அறியாமையைப் போக்கும் என்பது இதன் உட்பொருளாகும்.¹³

9.1 திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம் மற்றும் ஏலாதி

திரிகடுகம்: நல்லாதனார் இயற்றிய இந்நூல், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்று மருந்துப் பொருட்களின் பெயரால் உருவானது. ஒவ்வொரு பாடலிலும் உள்ள மூன்று அறக்கருத்துக்கள் மன அழுக்கை நீக்கும்.¹³

சிறுபஞ்சமூலம்: மாமூலனார் இயற்றிய இந்நூல், ஐந்து மூலிகைகளின் (சிறுவழுதுணை, நெருஞ்சி, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, கண்டங்கத்தரி) வேர்களைப் போல, ஐந்து சிறந்த கருத்துக்களைக் கூறி வாழ்வைச் சீர்படுத்துகிறது.¹⁴

ஏலாதி: கணிமேதாவியார் இயற்றிய இந்நூல், ஏலம் முதலாகக் கொண்ட ஆறு மருந்துப் பொருட்களைப் போல, ஆறு அறக்கருத்துக்களை ஒவ்வொரு பாடலிலும் கொண்டுள்ளது.¹⁴

நூல்	ஆசிரியர்	மருந்துப் பொருட்களின் எண்ணிக்கை	போதிக்கும் கருத்துக்கள்
திரிகடுகம்	நல்லாதனார்	3 (சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி)	ஒரு பாடலில் 3 கருத்துக்கள்
சிறுபஞ்சமூலம்	மாமூலனார்	5 (பஞ்சமூலம்)	ஒரு பாடலில் 5 கருத்துக்கள்
ஏலாதி	கணிமேதாவியார்	6 (ஏலம், இலவங்கம்...)	ஒரு பாடலில் 6 கருத்துக்கள்

10. பழமொழி நானூறு: உலகியல் அறிவின் கருவூலம்

முன்றுறை அரையனார் என்ற சமண முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல், ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் ஒரு புகழ்பெற்ற பழமொழியை வைத்து அறக்கருத்தை விளக்குகிறது.¹⁵ இது 'உலகியல் அறிவு' (Practical Wisdom) சார்ந்த நூலாகும்.

10.1 அரசியல் மற்றும் சமூக நீதி

மன்னன் என்பவன் எவ்வளவு படை வலிமை கொண்டிருந்தாலும், அவனுக்கென்று தனிப்பட்ட ஆற்றலும் வீரமும் இருக்க வேண்டும் என்று இந்நூல் அறிவுறுத்துகிறது.¹⁷ ஒரு அரசன் தவறு செய்தவர்களைத் தண்டிக்கும்போது, அவர்கள் தனது உறவினர்கள் என்றோ அல்லது தனக்கு வேண்டியவர்கள் என்றோ பார்க்கக் கூடாது. அப்படிப் பார்த்தால் அவன் ஆட்சி நடத்தத் தகுதியற்றவன் என்கிறது பழமொழி நானூறு.¹⁷

"எங்கண் இணையர் எனக்கருதின் ஏதமால் தங்கண்ண ரானும் தகவில கண்டக்கால் வன்கண்ண னாகி ஒறுக்க" ¹⁷

மேலும், கல்வி கற்காதவர்கள் அறிஞர்கள் நிறைந்த அவையில் பேசுவது, "தரை தெரியாத ஆழத்தில் குதிப்பது போன்றது" என்று எச்சரிக்கிறது.¹⁸

11. ஆசாரக்கோவை மற்றும் முதுமொழிக்காஞ்சி

ஆசாரக்கோவை: பெருவாயின் முள்ளியார் இயற்றிய இந்நூல், ஒரு மனிதன் விழித்தெழுந்தது முதல் உறங்கும் வரை செய்ய வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகளை (ஆசாரங்களை) 100 பாடல்களில் விளக்குகிறது. இது வடமொழி 'ஸ்மிருதி'களின் தாக்கத்தைக் கொண்டது.¹⁹

முதுமொழிக்காஞ்சி: மதுரை கூடலூர் கிழார் இயற்றிய இந்நூல், 100 பாடல்களைக் கொண்டது. "சிறந்தது எது?" என்பதைப் பட்டியலிடும் இதன் உத்தி தனித்துவமானது. "கற்றலை விட ஒழுக்கம் உடைமை சிறந்தது" என்பது போன்ற வாழ்வியல் உண்மைகளை இது நறுக்குத் தெறித்தாற்போலக் கூறுகிறது.¹⁹

12. அற இலக்கியங்களின் ஒட்டுமொத்தப் பண்புகள்

ஆராய்ச்சியாளர்கள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்பது முக்கியமான கருப்பொருள்களை (Themes) இனங்கண்டுள்ளனர். அவை பின்வருமாறு ¹²:

- அறிவுக்கூர்மை (Wisdom)
- நாணயம் மற்றும் மானம் (Integrity and Honor)
- ஈகை மற்றும் பொறுப்புடைமை (Giving and Accountability)
- சுய மதிப்பீடு (Self-concept)
- திறமை (Competence)
- சுய மேலாண்மை (Self-management)
- நெருங்கிய உறவுகள் (Close relationships)
- சமூக ஆதரவு (Social support)
- நீதி மற்றும் நல்லாட்சி (Justice and Governance)

இவற்றில் 'ஈகை' மற்றும் 'பொறுப்புடைமை' ஆகிய இரண்டு பண்புகளும் அனைத்து அறநூல்களிலும் மிக அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. இது அக்காலத் தமிழ்ச் சமூகம் சமூகப் பிணைப்பிற்கும் பிறருக்கு உதவுவதற்கும் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளித்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.¹²

13. உளவியல் மற்றும் மருத்துவப் பார்வையில் அறம்

சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள் வெறும் நீதிகளை மட்டும் சொல்லாமல், மனிதனின் மனநலன் குறித்தும் அக்கறை கொண்டுள்ளன. தொல்காப்பியம் 'மெய்ப்பாட்டியல்' பகுதியில் நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என எட்டு வகையான உணர்ச்சிகளைப் பட்டியலிடுகிறது.⁹ அறநூல்கள் இந்த உணர்ச்சிகளை எவ்வாறு சமநிலைப்படுத்துவது என்று கற்பிக்கின்றன.

பண்டைய தமிழ் மருத்துவ முறையான சித்த மருத்துவத்தில், மனநோய்களை 'கிறிகை மருத்துவம்' என்று அழைத்தனர். கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வெட்டு ஆதாரங்கள், தமிழகத்தில் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான குடியிருப்புப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் (Residential care) இருந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன.⁹ அறநூல்கள் போதிக்கும் "கோபத்தை அடக்குதல்", "அன்பு பாராட்டுதல்" போன்ற நெறிகள் மன ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன.

14. முடிவும் பரிந்துரைகளும்

மனிதன் தன் வாழ்வில் கடைபிடிக்க வேண்டிய செயல்களுள் சில: மனிதருடைய எண்ணங்கள் நல்லவையாக இருத்தல் வேண்டும்; வெகுளியை நீக்க வேண்டும்; வாய்மையையும் ஒழுக்கத்தையும் மானத்தையும் காக்க வேண்டும்; பிறருக்கு வாரி வழங்கச் சிறந்த உள்ளம் வேண்டும்; நன்றி மறவாமல் இருத்தல் வேண்டும்; தகுதியறிந்து செயல்படல் வேண்டும். இத்தகைய செயல்களே அறச்செயல்களாகும்.¹

இதனையே பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அற நூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. சங்க காலத்தில் நிலவிய 'வீரயுக' பண்புகள் மறைந்து, ஒரு 'அறயுக' பண்புகள் மலர்ந்ததையே இந்த இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. நிலையாமை என்ற தத்துவத்தைக் கூறி மக்களை அச்சுறுத்தாமல், மாறாக அந்த நிலையாமையை உணர்ந்து வாழ்விலே விரைந்து அறம் செய்யத் தூண்டுகின்றன. இன்றைய காலக்கட்டத்தில் தனிமனித ஒழுக்கமும் சமூக நீதியும் கேள்விக்குறியாகும் சூழலில், இந்த அற இலக்கியங்களின் கருத்துக்கள் உலகளாவிய வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்கின்றன.

15. மேற்கோள் நூற்பட்டியல் (References in MLA Style)

1. அருணாசலம், மு. *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. சென்னை: பாரி நிலையம், 1995.
2. கமலா, ஆ. "அற இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள்." *Modern Tamizh Research*, சிறப்பு இதழ், செப்டம்பர் 2021, பக். 4..²⁰
3. கருணாநிதி, மு. *திருக்குறள் உரை*. சென்னை: திருமகள் நிலையம், 2012..¹
4. கோமதி, டி. "பதினெண்கீழ்க்கணக்கு கூறும் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்." *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies*, தொகுதி 4, இதழ் 2, 2025..³
5. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள். *வர்த்தமானன் பதிப்பகம்*, சென்னை, 2010..¹
6. பாலசுப்பிரமணியன், சிற்பி. *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. சென்னை: மணமலர்ப் பதிப்பகம், 1998..¹
7. வரதராசனார், மு. *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. புது தில்லி: சாகித்திய அகாதமி, 1988..¹
8. விமலானந்தம், மது. ச. *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. சென்னை: மீனாட்சி பதிப்பகம், 2005..¹
9. ஜய்சங்கர், இரா. "அற இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள்." *சர்வதேசக் கருத்தரங்கம்: தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்ற வாழ்வியல் நெறிமுறைகள்*, கோயம்புத்தூர், 2021..¹⁰